

АНАЛІТИК
АУДИТОРСЬКА ФІРМА

ЕКОНОМІКА ФІНАНСИ ПРАВО

ЩОМІСЯЧНИЙ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНИЙ ЖУРНАЛ

№ 1/1'2018

(видається з 1994 року)

ISSN 2409-1944

Журнал включено до переліку наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата з економічних і юридичних наук

Наказ Міністерства освіти і науки України від 21 грудня 2015 р. №1328 (економічні науки), Наказ Міністерства освіти і науки України від 11 липня 2016 р. № 820 (юридичні науки). Реєстраційне свідоцтво серії КВ № 21620-11520ПР від 12 жовтня 2015 р.

Рішення Аудиторської палати України від 21.12.2017 № 353/10 (фахове видання з обліку та аудиту).

Журналу присвоєно міжнародний ідентифікаційний номер ISSN 2409-1944 та включено до міжнародної наукометричної бази *Index Copernicus*.

Засновники:

Аудиторська фірма "Аналітик" спільно з Таврійським національним університетом ім. В.І. Вернадського та Національною академією внутрішніх справ України

Статті обов'язково проходять

відбір, внутрішнє і зовнішнє рецензування

Рекомендовано до друку та до поширення через мережу Інтернет Вченою радою Національної академії внутрішніх справ України (Протокол № 29 від 21 грудня

2017 року) та Вченою Радою Таврійського національного університету ім. В.І. Вернадського (Протокол № 45 від 21 грудня 2017 року). Повний або частковий передрук матеріалів журналу допускається лише за згодою редакції.

Відповідальність за добір і викладення фактів несуть автори. За зміст та достовірність реклами несе відповідальність рекламодавець.

Підписано до друку 24.01.2018

Формат 60/84/8

Наклад – 250 прим.

Адреса редакції: 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 44

Телефони: (050) 735-43-41, (096) 221-88-61

Факс: (044) 278-05-88

E-mail: efp.redaktor@gmail.com

Сайт: www.efp.in.ua

Суб'єкт видавничої
справи

© "Аналітик", 2018
© "Економіка. Фінанси. Право",
2018

Типографія: ТОВ "Міжнародний бізнес
центр"

Керівник редакційної колегії з економічних наук:

Даций Олександр Іванович, д.е.н., професор, в.о. ректора Академії муніципального управління, Заслужений працівник освіти України

Заступник керівника редакційної колегії з економічних наук:

Бутинець Тетяна Анатоліївна, д.е.н., професор, професор кафедри економіко-правових дисциплін Національної академії внутрішніх справ

Члени редакційної колегії з економічних наук:

Бондар Валерій Петрович, професор кафедри аудиту КНЕУ, директор аудиторської фірми "HLB UKRAINE", член Аудиторської палати України

Величко Олена Георгіївна, Радник Першого віце-прем'єр міністра України – Міністра економічного розвитку і торгівлі України, член Аудиторської палати України

Вініченко Ігор Іванович, д.е.н., професор, завідувач кафедри економічної теорії та економіки сільського господарства Дніпропетровського державного аграрно-економічного університету

Іванюта Василь Фалимонович, д.е.н., доцент, професор кафедри бізнес-адміністрування та зовнішньоекономічної діяльності Полтавського університету економіки і торгівлі

Клименюк Микола Миколайович, д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту Академії муніципального управління

Кондрашихін Андрій Борисович, д.е.н., доцент, завідувач кафедри державних та місцевих фінансів Академії муніципального управління

Корецька Світлана Олександрівна, д.е.н., доцент

Манцевич Юрій Миколайович, д.е.н., доцент, завідувач секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства

Невелєв Олександр Михайлович, д.е.н., доцент, завідувач кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності та адміністративного менеджменту Академії муніципального управління

Потишняк Олена Миколаївна, д.е.н., доцент, професор кафедри організації виробництва, бізнесу та менеджменту Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка

Прушківський Володимир Геннадійович, д.е.н., професор, перший проректор Запорізького національного технічного університету

Редько Олександр Юрійович, д.е.н., перший проректор з науково-педагогічної роботи, професор, академік НАСОН, член Аудиторської палати України

Сук Петро Леонідович, д.е.н., доцент, професор кафедри бухгалтерського обліку і аудиту Національного університету біоресурсів і природо-користування України

Ткаченко Сергій Анатолійович, к.е.н., доцент, виконуючий обов'язки ректора Вищого навчального закладу «Міжнародний технологічний університет «Миколаївська політехніка»

Царенко Оксана В'ячеславівна, д.е.н., доцент, завідувач кафедри обліку і аудиту Академії муніципального управління

Керівник редакційної колегії з правових наук:

Константинов Сергій Федорович, д.ю.н., професор, завідувач кафедри адміністративної діяльності НАВС

Заступник редакційної колегії з правових наук:

Лоцихін Олександр Миколайович, д.ю.н., професор, декан юридичного факультету Академії муніципального управління, Заслужений економіст України

Члени редакційної колегії з правових наук:

Баймуратов Михайло Олександрович, д.ю.н., професор, завідувач кафедри конституційного, адміністративного та міжнародного права Маріупольського державного університету, заслужений діяч науки і техніки України

Бичкова Світлана Сергіївна, д.ю.н., професор, заступник начальника кафедри цивільного права і процесу Національної академії внутрішніх справ

Василинчук Віктор Іванович, д.ю.н., професор, професор кафедри спеціальної техніки та оперативно-розшукового документування Національної академії внутрішніх справ, заслужений юрист України

Глушков Валерій Олександрович, д.ю.н., професор, завідувач спеціальною кафедрою № 1 Національної академії Служби безпеки України, заслужений юрист України

Джужа Олександр Миколайович, д.ю.н., професор, головний науковий співробітник відділу організації науково-дослідної роботи Національної академії внутрішніх справ, заслужений юрист України

Кампо Володимир Михайлович, к.ю.н., доцент, громадський діяч, заслужений юрист України

Клименко Олена Вікторівна, к.ю.н., доцент, доцент кафедри теорії, історії держави і права та конституційного права Академії муніципального управління

Кононенко Леонід Минович, к.ю.н., професор, професор кафедри муніципального, цивільного та адміністративного права Академії муніципального управління

Копан Олексій Володимирович, д.ю.н., професор, провідний науковий співробітник наукової лабораторії з проблем досудового розслідування навчально-наукового інституту № 1

Литвин Олександр Петрович, к.ю.н., професор, професор кафедри публічно-правових дисциплін Університету сучасних знань

Луць Володимир Васильович, д.ю.н., професор, завідувач відділу проблем приватного права Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф.Г. Бурчака НАПрН України, заслужений діяч науки і техніки України

Озерський Ігор Володимирович, д.ю.н., доцент, професор кафедри кримінального права та правосуддя Запорізького національного університету, академік міжнародної кадрової академії, відмінник освіти України, радник юстиції

Приходько Христина Вікторівна, к.ю.н., професор, доцент кафедри муніципального, цивільного та адміністративного права Академії муніципального управління

Фрицький Юрій Олегович, д.ю.н., професор, професор кафедри теорії, історії держави і права та конституційного права Академії муніципального управління

Шеф-редактор:

Головач Володимир Володимирович, к.ю.н., голова правління Аудиторської фірми "Аналітик", Заслужений юрист України

Технічний редактор:

Куцяк Олександр Анатолійович

Випусковий редактор:

Туманян Анна Оганесівна

ЗМІСТ

А.А. ЧУПЕТА. Стан та проблеми розвитку мікропідприємництва в Україні	4
Д.М. ГРИДЖУК. Інноваційні проекти у роздрібному банківському секторі на глобальному рівні	10
М.М. ІЛЛЯШ, О.І. ХОМЕНКО. Огляд стану ринку автомобільних запчастин і позиції ТОВ "Тера Нова Девелопмент" на ньому	14
Н.П. КУХАР, С.В. ПРИЙМАК. Облікова політика в управлінні агропідприємством	21
О.Є. КУЗЬМІН, О.Г. МЕЛЬНИК, Л.В. ЖУК. Метод симптоматичної діагностики стану системи наукової діяльності університету	25
Є.В. МАКАЗАН. Корпоративна культура як міцна конкурентна перевага	35
О.П. ОВСАК, О.В. ПЕТРИЧЕНКО. Реструктуризація як інструмент антикризового управління підприємством	39
О.Г. ПОНОМАРЕНКО. Облік розрахунків з підзвітними особами: труднощі очевидного	42
В.І. ЗАХАРЧЕНКО, Т.К. МЕТІЛЬ. Розробка комплексу маркетингу у промисловості регіону	47

АНОТАЦІЇ, КОМЕНТАРІ, КОНСУЛЬТАЦІЇ

Огляд актуальних новин законодавства, що вступили в дію з січня 2018 р.	53
Спростування плагіату	65
А. ТУМАНЯН. Аналітичний огляд статті "Auditor reporting standards implementation: key audit matters" ("Реалізація стандартів звітності аудиторів: ключові питання аудиту")	66

ПОНОМАРЕНКО

Оксана Григорівна
Oxa2005@ukr.net

УДК 657.24

ОБЛІК РОЗРАХУНКІВ З ПІДЗВІТНИМИ ОСОБАМИ: ТРУДНОЩІ
ОЧЕВИДНОГОACCOUNT OF CALCULATIONS WITH ACCOUNTABLE PERSONS:
DIFFICULTIES OBVIOUS

к.е.н., доцент,
заступник завідувача
кафедри, Полтавська
державна аграрна
академія

У статті здійснено критичний аналіз чинної нормативної бази та провідних наукових позицій щодо визначення статусу підзвітних осіб, підзвітних сум, удосконалення процедурних аспектів організації та документування взаємовідносин підприємства з цією групою дебіторів і раціонального їх відображення у синтетичному обліку, звітності, адекватного визначення податкових наслідків господарських операцій.

В статье осуществлен критический анализ действующей нормативной базы и ведущих научных позиций относительно определения статуса подотчетных лиц, подотчетных сум, усовершенствования процедурных аспектов организации и документирования взаимоотношений предприятия с этой группой дебиторов и рационального их отражения в синтетическом учете, отчетности, адекватного определения налоговых последствий хозяйственных операций.

In the article the walkthrough of operating normative base and leading scientific positions is carried out in relation to determination of status of accountable persons, accountable sums, improvement of procedural aspects of organization and documenting of mutual relations of enterprise with this group of debtors and their rational reflection in a synthetic account, accounting, ad equated e termination of tax consequences of economic operations.

Ключові слова: підзвітні особи, аванси, звіт про використання коштів у відрядженні, добові, строки звітування

Ключевые слова: подотчетные лица, авансы, отчет об использовании средств в командировке, суточные, сроки отчета

Keywords: accountable persons, advances, report on the use of money in a business trip, payments for twenty-four hours, accounting terms

ВСТУП

Перманентне реформування бухгалтерського обліку в Україні спрямоване на вдосконалення методологічного та законодавчо-нормативного забезпечення відображення фактів господарського життя, зокрема й розрахункових відносин з виникненням дебіторської заборгованості. Видані аванси для виконання службових завдань підзвітними особами входять до складу сум дебіторської заборгованості, наявність якої зумовлює вилучення з кругообігу засобів оборотних коштів та є негативною тенденцією.

Міра відчутності позитивного впливу облікових реформ залишається суперечливою, на противагу, кількість питань щодо практичного застосування неузгоджених між собою організаційно-правових норм обліку розрахунків з підзвітними особами зростає.

Основною причиною такого становища є недостатня теоретична розробка питань оцінки окремих видів дебіторської заборгованості і недосконалість методика відображення інформації саме про розрахунки з підзвітними особами в системі рахунків бухгалтерського обліку, суперечності між нормами фінансового та податкового обліку. У зв'язку з цим вибір

теми дослідження та його цільова спрямованість є достатньо актуальними.

Критичний аналіз наукового доробку дисертантів за матеріалами Національної бібліотеки ім. Вернадського виявив відсутність відокремлених досліджень з означеної проблематики, що можливо, пов'язано з високим ступенем регламентації цих питань у чинній нормативній базі та з не численними варіаціями облікового відображення таких операцій. Предметна область даного дослідження актуалізується науковцями при розгляді методології обліку дебіторської заборгованості та організації й методики відображення відповідних розрахункових операцій.

Проблеми обліку розрахункових операцій досліджуються широким колом науковців та практиків, серед яких: М.Д. Білик, М.Я. Дем'яненко, Г.Г. Кірейцев, М.Ф. Огійчук, В.Я. Плаксієнко, В.В. Сопко та інші. Проте майже всі вони розглядають проблеми розрахункового характеру загалом або акцентують увагу лише на розрахунках з дебіторами. Водночас, категорія «підзвітні особи» теж заслуговує глибокого дослідження зважаючи на ряд суперечностей в обліковому відображенні на перший погляд однозначних операцій, оскільки особливості їх статусу

дозволяють суб'єктам господарювання успішно делегувати виконання віддалених від підприємства завдань, пов'язаних з його основною діяльністю.

МЕТА РОБОТИ

Метою статті є критичний аналіз чинної нормативної бази та усвідомлення провідних наукових позицій щодо визначення статусу підзвітних осіб, підзвітних сум, удосконалення процедурних аспектів організації та документування взаємовідносин підприємства з цією групою дебіторів і раціонального їх відображення у синтетичному обліку, що сформує адекватне інформаційне забезпечення не лише фінансової звітності а й водночас, обліку у системі оподаткування.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Основою дослідження є фундаментальні положення економічної теорії, праці вітчизняних і зарубіжних вчених з проблем фінансового та податкового обліку розрахунків щодо дебіторської заборгованості за нетоварними операціями.

Для реалізації поставлених завдань дослідження використовувались такі методи: діалектичний метод пізнання та теоретичного узагальнення – для комплексного дослідження питань бухгалтерського обліку дебіторської заборгованості; аналізу і синтезу – для узагальнення інформації щодо стану регулювання розрахунків з підзвітними особами; абстрактно-логічний – для теоретичного узагальнення сутності та змісту нетоварної дебіторської заборгованості і формулювання висновків; графічний і табличний – для наочного відображення результатів дослідження; комплексно-системний підхід – для вивчення положень національного законодавства та нормативів щодо бухгалтерського обліку розрахунків з підзвітними особами.

РЕЗУЛЬТАТИ

Для удосконалення облікового забезпечення розрахунків з підзвітними особами доцільно попередньо провести термінологічний аналіз. Така потреба зумовлена тим, що науковці і практики відзначають чисельні економічні й облікові різночитання, що спричинено регуляторним впливом цілої низки нормативних актів різних емітентів, що інколи обстоюють протилежні позиції щодо однієї ж і тієї проблеми.

Перший акцент щодо термінології у основному нормативному документі – Інструкції про службові відрядження у межах України і за кордон [12] здійснено на самому визначенні «відрядження» – поїздка працівника за розпорядженням керівника органу державної влади (поїздка державного службовця – за розпорядженням керівника державної служби), підприємства, установи та організації, що повністю або частково утримується (фінансується) за рахунок бюджетних коштів (далі – підприємство), на певний строк до іншого населеного пункту для виконання службового доручення поза місцем його постійної роботи (за наявності документів, що підтверджують зв'язок службового відрядження з основною діяльністю підприємства). Відрядженням також вважається

поїздка до станції, пристані, аеропорту – місця відправлення основного транспорту [12].

Сьогодні наявність складних господарських утворень з головної компанії та значно територіально відокремлених підрозділів різного рівня підпорядкування, застосування вахтових режимів праці, специфіка трудових завдань кореспондентів, маркетологів, торгових агентів, регіональних й територіальних представників вимагає від бухгалтера чітко орієнтуватися у особливостях визнання «роз'їзного характеру робіт». У обліковій практиці необхідно чітко розмежувати поняття «відрядження» та «роз'їзний характер робіт», що є резервом економії витрат на добових у бік здійснення доплат до заробітної плати окремим професійним категоріям працівників.

Нормативно визначено, якщо філії, дільниці та інші підрозділи підприємства знаходяться в іншій місцевості, місцем постійної роботи вважається той підрозділ, робота в якому обумовлена трудовим договором (контрактом). Службові поїздки працівників, постійна робота яких проходить в дорозі або має роз'їзний (пересувний) характер, не вважаються відрядженнями [9]. Лист Міністерства праці та соціальної політики України № 905 констатує [6], що оскільки законодавчого визначення поняття «роз'їзний (пересувний) характер робіт» в Україні немає, то в цій частині необхідно керуватися постановою Держкомпраці і Секретаріату ВЦРПС від 01.06.1989 р. № 169/10-87 «Про затвердження Положення про виплату надбавок, пов'язаних з пересувним і роз'їзним характером робіт у будівництві», яка є чинною в Україні відповідно до Постанови Верховної Ради України від 12 вересня 1991 р. № 1545-XII «Про порядок тимчасової дії на території України окремих актів законодавства Союзу РСР» [9].

Роз'їзний характер робіт передбачає виконання робіт на об'єктах, розташованих на значній відстані від місця розташування організації, у зв'язку з поїздками у неробочий час від місця знаходження організації (збірного пункту) до місця роботи на об'єкті й назад [1].

Організаційні та облікові аспекти віднесення поїздки до відрядження чи визнання роз'їзного характеру робіт можна узагальнити схематично (рис. 1).

Отже, згідно з Постановою № 490, за роз'їзний (пересувний) характер роботи працівникам встановлюються надбавки (польове забезпечення) до їх тарифних ставок і посадових окладів. Такі надбавки підприємства встановлюють самостійно у розмірах, обумовлених у колективному договорі, але граничний розмір надбавки за день не повинен бути більшим за законодавчо встановлений розмір добових витрат при відрядженні у межах України [11].

Тому слід внести і у внутрішні регламенти обліку суттєві змістовні доповнення для установлення однозначності трактування визнання та облікових наслідків «роз'їзного характеру робіт»:

- у колективному договорі чітко обумовити перелік професій на підприємстві, робота у межах яких відрізнятиметься роз'їзним характером;

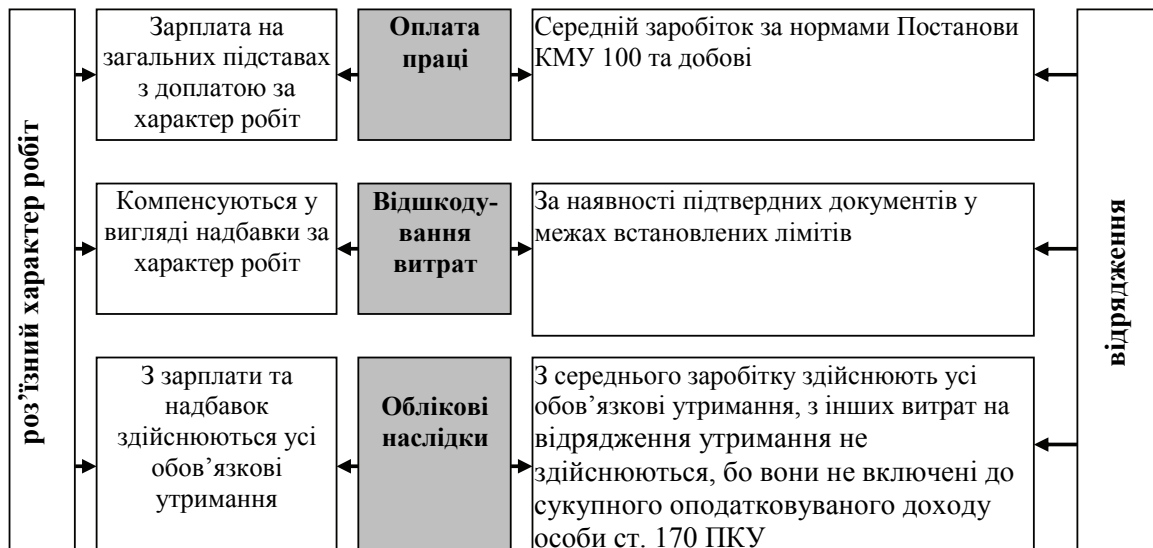

Рис. 1. Аспекти розмежування відрядження і «роз'язного характеру робіт»

- у тому ж колективному договорі та Положенні про оплату праці визначити розмір доплат за роз'язний характер робіт та акцентувати на їх подальшому оподаткуванні (у складі сукупного оподаткованого доходу працюючого);

- затвердити як внутрішній регламент режим і часові позначки роботи працівників з роз'язним характером;

- деталізувати основи режиму роз'язного характеру робіт у посадових інструкціях працівників із наступним ознайомленням під підпис.

Нормативна база теж спонукає до деталізації: так, у Листі № 31 Мінфін зазначає: «Якщо в трудовому або колективному договорі немає переліку професій або робіт, для яких на цьому підприємстві встановлено роз'язний характер робіт, то їх поїздки будуть відрядженням» [13].

Наступна наукова термінологічна дискусія триває навколо назви основного документа – Звіту про використання коштів у відрядженні та наданих у підзвіт.

Назва документа (форми) є одним із обов'язкових реквізитів, які надають йому юридичної сили та доказовості. Н. Гресь здійснила ґрунтовний аналіз чинних нормативно-правових документів, спеціальної, навчальної літератури, довідкових видань на предмет визначення різними авторами понять «аванс», «грошовий аванс», «підзвітні кошти», «підзвітні особи» [3, 4].

Як підсумок: підзвітна особа – це працівник підприємства, який отримав від працедавця авансом кошти на виконання окремої цивільно-правової дії за дорученням та за рахунок особи, що надала кошти [4]. Під авансом доцільно розуміти розрахункову суму коштів, видану підзвітній особі на передбачені витрати (оперативні, адміністративно-господарські, витрати на відрядження).

До того ж усі автори навчальної літератури, праці яких досліджено Н. Гресь при тлумаченні терміну «підзвітна особа» використовують поняття «аванс готівкою»; «гроші авансом»; «підзвітна сума»; «аванс під звіт»; «гроші під звіт» [3, 4]. Чітке визначення терміну «грошовий аванс» є і у чинному вітчизняно-

му законодавстві, на противагу відсутності визначення понять «кошти, надані на відрядження» та «кошти, надані під звіт».

«Кошти, надані на відрядження» є не чим іншим, як коштами, виданими підзвіт працівнику підприємства (підзвітній особі). Отже, «кошти, надані під звіт» включають у тому числі й «кошти, надані на відрядження» та являють собою не що інше, як аванс, виданий працівнику для виконання окремої цивільно-правової дії за дорученням працедавця. Тобто наукова обґрунтованість перейменування фіскальними органами «авансового звіту» є сумнівною, крім того застосовувана назва є і більш зручною з точки зору легкості запам'ятовування й оперування термінологією самими підзвітними особами.

Стосовно дисципліни розрахунків з підзвітними особами, прийняття Податкового кодексу України лібералізувало строки звітування за підзвітними сумами на відрядження, продовживши їх з трьох до п'яти банківських днів [8]. Однак, не врегульованим у обліковій практиці залишається питання щодо строків звітування за понесеними витратами, оплаченими за рахунок власних коштів працівника при виконанні ним службового доручення. На практиці досить часто такі працівники не поспішають звітувати, мотивуючи це тим, що немає підзвітної суми – немає і строків звітування [1, 14].

Такий підхід крім профільного ускладнює роботу ще і бухгалтера з податкових розрахунків і бухгалтера з розрахунків з оплати праці, оскільки після подання Звіту доведеться виконати ґрунтовну роботу з перерахунку складових сукупного оподаткованого доходу працюючого та сум утримань.

Тому доцільно закріпити у внутрішніх регламентах організації обліку граничний строк подання Звіту працівником, який виконав доручення керівника без отримання грошового авансу, – до закінчення третього банківського дня, що настає за днем, в якому працівник завершив відрядження або завершив виконання окремої цивільно-правової дії.

При порушенні працівником цього строку відшкодування витрачених ним на виконання службового

доручення коштів не проводити [1]. Такий же строк доцільно встановити для підприємства як період відшкодування працівнику «власних» коштів, витрачених для службових потреб.

Для зміцнення дисципліни взаєморозрахунків та з метою запобігання порушенням підзвітних осіб щодо невчасного подання Звіту та неповернення надміру витрачених коштів, за результатами узагальнення пропозицій науковців пропонується Відомість оперативного обліку за розрахунками з підзвітними особами, у якій слід вказувати дату видачі готівки під звіт (на підставі видаткового касового ордера), цільове призначення підзвітних коштів (згідно наказу керівника підприємства) та фактичну дату складання Звіту та повернення надлишку невикористаної готівки з підзвіту.

При здійсненні аналізу положень фахової літератури стосовно документування, то вітчизняні науковці крім такої відомості пропонують іще запровадження форми Звіту про виконану роботу [1, 2, 5, 14].

Інша група науковців, пропонує до форм необов'язкових, але корисних документів додати завдання на відрядження та кошторис витрат, що дозволить підзвітним особам зорієнтуватися у рамках розмірів витрат та строках звітування більш чітко. Це зміцнить розрахункову дисципліну даної облікової ділянки.

ВИСНОВКИ

Отже, насамперед робота з актуальною нормативною базою розрахунків з підзвітними особами дозволить впорядкувати облікові підходи до відображення таких розрахунків для уникнення можливих санкцій.

Слід уникати ототожнення розрахунків з підзвітними особами з обліком сум у ході та за підсумками відрядження, бо коло обслуговуваних підзвітними коштами операцій є значно ширшим, що зумовлює особливі вимоги щодо процедури видачі коштів та звітування за ними (кошти на господарські потреби, кошти для закупівлі сільськогосподарської сировини, аванси з використанням електронних грошей, корпоративних карток, за участю інтернет-магазинів тощо).

Внутрішні регламенти організації обліку на підприємстві для досягнення однозначності трактування змістовних аспектів розрахункових взаємовідносин з підзвітними особами потребують коригування, як це описано у статті. Серед них: колективний договір, положення про оплату праці, штатний розпис, посадові інструкції (для працівників з роз'їзним характером робіт).

Слід переглянути назви основних документів, що посвідчують взаємовідносини з приводу використання підзвітних сум на предмет їх наукового обґрунтування та релевантності у практиці. Оскільки назва – один з обов'язкових елементів у документі, без яких він не може бути підставою для обліку й не має юридичної сили.

Документарний масив оформлення розрахунків з підзвітними особами доцільно доповнити наступними документами: Завдання на відрядження, кошторис витрат на відрядження, Звіт про виконану роботу. Це дозволить зробити процес взаєморозрахунків за підзвітними сумами більш формалізованим і виступить засобом посилення виконавської дисципліни

підзвітних осіб. Для контролю цільового використання підзвітних коштів та строків звітування за ними у облікову практику підприємств корисно буде ввести форму Відомості оперативного контролю розрахунків з підзвітними особами.

Список використаних джерел

1. Відрядження без кордонів. Спецвипуск // Все про бухгалтерський облік. – 2017. – № 90 (29 вересня). – 63 с.
2. Гресь Н. Звіт підзвітної особи: аналіз нововведень / Н. Гресь // Бухгалтерський облік і аудит. – 2011. – № 5. – С. 32-37.
3. Гресь Н. Правові колізії повернення підзвітною особою залишку виданого на відрядження авансу в іноземній валюті / Н. Гресь, К. Недоступ // Юридична Україна. – 2014. – № 4. – С. 57-64.
4. Гресь Н. Щодо змісту звіту підзвітної особи / Н. Гресь // Бухгалтерський облік і аудит. – 2011. – № 2. – С. 25-28.
5. Кадацька А.М. Проблеми обліку розрахунків з підзвітними особами та працівниками що до витрат на відрядження / А.М. Кадацька, О.С. Пташнік // Вісник ШНАУ Серія «Фінанси і кредит». – 2011. – № 1 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/chem_biol/Vsnau/2011_1/21Kadatska.pdf.
6. Лист Міністерства праці та соціальної політики України № 905/13/84-06 від 19.09.2006 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.uazakon.com/documents/date_b8/pg_gwnxwj.htm.
7. Лісна І.І. Удосконалення аналітичного обліку витрат на відрядження у вищому навчальному закладі / І.І. Лісна // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://archive.nbuv.gov.ua/portal/SocGum%20/VlcaEkon/201135/51.pdf>.
8. Податковий кодекс України № 2755-VI від 02 груд. 2010 р. (зі змінами і доповненнями) [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>.
9. Про затвердження Положення про виплату надбавок, пов'язаних з пересувним і роз'їзним характером робіт у будівництві. Постанова Держкомпраці і Секретаріату ВЦРПС № 169/10 від 01.06.1989 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://balance.ua/files/products/.../balans-agro.../pdf>.
10. Про затвердження форми Звіту про використання коштів, наданих на відрядження або під звіт, та порядку складання вказаного Звіту: Наказ ДПА України від 19.09.2003 р. № 440 [Електронні текстові дані]. – Комп'ютерний довідник «Ліга бізнесінформ». – Ліга: закон версія 7.7.1.
11. Про надбавки (польове забезпечення) до тарифних ставок і посадових окладів працівників, направлених для виконання монтажних, налагоджувальних, ремонтних і будівельних робіт, та працівників, робота яких виконується вахтовим методом, постійно проводиться в дорозі або має роз'їзний (пересувний) характер. Постанова Кабінету Міністрів України № 490 від 31.03.1999 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.
12. Про службові відрядження в межах України

та за кордон: інструкція, затверджена наказом Міністерства фінансів України від 13.03.1998 р. № 59 (у редакції наказу МФУ від 17.03.2011р. №362) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0218-98>.

13. Про службові відрядження. Лист Міністерства фінансів України № 31-03173-03-29/8103 від

29.04.2005 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.

14. Сук Л. Організація обліку розрахунків з підзвітними особами [Текст] / Л. Сук, П. Сук // Бухгалтерія в сільському господарстві. – 2009. – № 11. – С. 33-40.

ЗАХАРЧЕНКО

Віталій Іванович
nvzakharchenko777@gmail.com

УДК 332.145

РОЗРОБКА КОМПЛЕКСУ
МАРКЕТИНГУ У ПРОМИСЛОВІСТІ
РЕГІОНУ

МЕТІЛЬ

Тетяна Костянтинівна
tatanametil@gmail.comDEVELOPMENT OF THE MARKETING
COMPLEX IN REGION INDUSTRY
COMPANYд.е.н., професор, Одеський
національний політехнічний
університетвикладач, Ізмаїльський
державний гуманітарний
університет

Маркетинговою метою інтеграційних процесів у промисловій сфері регіону є формування та розвиток ключових компетенцій на основі створення підприємницьких структур, які найбільш повно використовують можливості посилення стратегічних конкурентних переваг. У зв'язку з цим головною особливістю маркетингу в сучасних умовах є його функціональна значимість при організації таких форм бізнесу, які максимально спрямовані на підвищення ефективності ринкової взаємодії бізнес-суб'єктів.

Маркетинговой целью интеграционных процессов в промышленной сфере региона является формирование и развитие ключевых компетенций на основе создания предпринимательских структур, которые наиболее полно используют возможности усиления стратегических конкурентных преимуществ. В связи с этим главной особенностью маркетинга в современных условиях является его функциональная значимость при организации таких форм бизнеса, максимально направленные на повышение эффективности рыночного взаимодействия бизнес-субъектов.

The marketing aim of these integrated processes in industrial sphere of region is to form and develop the key moments, which are based on creating the industrial structures, which totally use the opportunities of improving strategic competitive advantages. In this case the most feature of marketing in modern conditions is his functional organization significance because the most actual companies will gain forms of organizing business in a way in which they are maximum directed on improving the effects of market connection of economic subjects.

Ключові слова: маркетинг, інтеграція, регіон, структура, промисловість

Ключевые слова: маркетинг, интеграция, регион, структура, промышленность

Keywords: marketing, integration, region, structure, industry

ВСТУП

Класична теорія маркетингу в якості своєї основної стратегічної задачі передбачає використання конкурентних переваг або формування даних переваг у майбутньому. І це твердження є апіорі вірним, якщо мова йде про конкурентні ринки, у тому числі регіональні. Однак конкурентні стратегії ефективні для підприємств, збут продукції яких спрямований на її кінцевих споживачів, тобто вони знаходяться в найближчому зовнішньому середовищі при розгляді всього продуктового ланцюжка. Якщо ж підприємство виробляє не кінцевий продукт, а необхідне для наступного виробничого процесу продукції (напівфабрикати, комплектуючі), потрібно аналізувати не тільки найближче оточення, але й весь ланцюжок, включаючи кінцевого споживача.

ПОСТАНОВКА ЗАДАЧІ

З усією очевидністю можна говорити, що цілий ряд видів діяльності національної економіки в даний час організовано за допомогою корпоративних та кооперативних структур. І тенденція полягає в тому, що укрупнення бізнесу не тільки відбувається за рахунок злиття, поглинання або приєднання, але і набуває все більш складний характер, коли окремі компанії, навіть дуже великі, перестають існувати як самостійні структури на ринку конкретного регіону. Замість

кількох розрізнених підприємств з'являється інтегрована бізнес-структура, консолідовані економічні можливості якої значною мірою перевищують можливості будь-якого із учасників, які входять у неї. Звичайно, відправною точкою діяльності інтегрованих структур є сформований склад учасників об'єднання у регіоні та головним чином їх ключові компетенції. У свою чергу, такі підприємства найбільш часто стикаються з неефективністю діяльності у зв'язку з відсутністю цілісної ринково-орієнтованої системи управління існуючими активами. І все ж практичний досвід свідчить, що інтеграція дозволяє промисловим підприємствам на регіональному рівні домагатися швидкого зростання та виходу на якісно новий рівень, кардинально змінюючись в процесі об'єднання.

Аналіз публікацій

У процесі роботи автори опирались на праці наступних вчених: С. Александрова [1], Г. Багієва [2], П. Друкера [3], Ф. Котлера [5], Ж.-Ж. Ламбена [6], Н. Свірідової, І. Заблудської, С. Лисової [7]. Але у вказаних роботах та багатьох інших не робиться наголос, на тому, що регіональний маркетинг повинен мати комплексний характер.

МЕТА СТАТТІ – надати методологічне обґрунтування основ побудови комплексу маркетингу у промисловості регіону.